

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 24
Din 13.01.2009

Dosar nr: 227/2008

Petiția nr: 4146/13.03.2008

Petent: N P

Obiect: Majorarea salariului cu 10% în anul 2008, pentru judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, Procurorul General și Adjuncții și judecătorii, iar pentru judecătorii și procurorii de la celelalte instanțe și parchete majorarea este de numai 4%.

I.1. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

1. N P

I.2. Numele și domiciliul reclamatului

1. **Ministerul Justiției**, cu sediul în Str. Apollodor, nr. 17, Sector 5 București

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. 4146/13.03.2008, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 6543/08.05.2008 și 6544/08.05.2008, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 29.05.2008 părțile nu au fost prezente.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

Prin memoriul cu nr. 4146/13.03.2008, petentul sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la anumite texte de lege pe care le consideră discriminatorii și care prevăd că, în timp ce judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, Procurorul General și Adjuncții acestuia beneficiază în anul 2008 de o majorare a salariului de 10%, judecătorii și procurorii de la celelalte instanțe și parchete primesc o majorare de salariu de numai 4%. De asemenea, petentul precizează că personalul auxiliar de la instanțe și parchete beneficiază în anul 2008 de o majorare de salariu de 9,5% iar judecătorii și procurorii de numai 4%.

Susținerea Ministerului de Justiție

Prin adresa înregistrată la CNCD cu nr. **6337/29.04.2008**, Ministerul a susținut că reglementarea printr-un alt act normativ a unor drepturi în favoarea unor persoane excede cadrului legal stabilit prin O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, și că exercitarea unor drepturi se referă la modul de aplicare a unor dispoziții legale care instituie acele drepturi, iar nu la examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor. Astfel, în măsura în care o

dispoziție cuprinsă într-o lege sau ordonanță în vigoare este în contradicție cu dispozițiile art.16 din Constituție, există posibilitatea ca într-un litigiu de competența instanțelor judecătorești cei interesați să invoce excepția de neconstituționalitate a acelor prevederi legale.

Potrivit H.G. nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, Ministerul Justiției asigură elaborarea, coordonarea și aplicarea strategiei și a programului de guvernare în vederea bunei funcționări a justiției ca serviciu public și veghează stricta aplicare a legii, deci nu are atribuții de legiferare, ci doar de aplicare a legilor în vigoare, singura autoritate legislativă fiind Parlamentul României. Totodată, Ministerul Justiției apreciază că nu se poate reține culpa sa deoarece activitatea de legiferare aparține Parlamentului.

Ministerul Justiției susține că, dreptul la indexare nu se regăsește printre măsurile de protecție socială garantate de Constituția României, și nici nu este prevăzut în legislația aplicabilă în domeniul salarizării judecătorilor și procurorilor. Indexarea este utilizată, în condițiile creșterii prețurilor și tarifelor și ale existenței inflației, în scopul de a acoperi, de regulă, o parte din rata inflației (65-70%) pe o perioadă determinată. În caz contrar, acoperirea integrală prin indexare ar putea antrena ea însăși efecte inflaționiste.

Reclamatul susține că, astfel, fiind singurele categorii profesionale care au beneficiat de creșteri salariale substanțiale atât în anul 2006, cât și în anul 2007, decizia luată la nivelul Guvernului de a acorda aceste majorări în cursul anului 2008 într-un procent mai mic, decât celorlalte categorii din sectorul bugetar care nu au beneficiat de alte creșteri, nu reprezintă o situație care să fi avut drept rezultat plasarea magistraților într-o stare de discriminare prin nerespectarea dreptului la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că, prin adresa cu nr. **6337/29.04.2008**, Ministerul Justiției a ridicat excepția de necompetență a C.N.C.D.-ului raportată la obiectul în cauză.

În drept, Colegiul Director admite excepția de necompetență ridicată de Ministerul Justiției prin adresa cu nr. **6337/29.04.2008**, având în vedere că reglementarea prin lege sau printr-un alt act normativ a unor drepturi în favoarea unor persoane excede cadrului legal stabilit prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare și nu intră în sfera competenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

De asemenea, având în vedere prevederile legale aflate în vigoare, **Colegiul Director** apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, care sunt considerate de părți ca fiind discriminatorii, acest aspect fiind întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care:

Curtea Constituțională: „*Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.*”

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția de necompetență materială ridicată de Ministerul Justiției
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

V. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

